

K

L

A

V

D

I

J

Tutta

Otočki, ciprese v vetru, oči, ljubezen v zraku, volovske glave, oslički so motivi v ustvarjanju Klavdija Tutte. Ti prekrivajo površine slik in z njimi so komponirane risbe in akvareli.

Svet motivov pripada svetu narave, ki jo, kakor je bilo že opisano v drugih kritičkih zapisih, Klavdij Tutta razume kot postmoderen prostor, poln prvinske moči, prostor, kjer se biološko v človeku spoji s kozmosom. To srečanje je plodno in iz njega se porajajo ustvarjalne spodbude.

Zadnja dela, ki jih določa predvsem bela površina, pa dovoljujejo, da tem opredelitvam dodamo nadaljevanje.

Pojav narave na sliki, ali povedano drugače, slikanje in risanje narave ima v umetnosti Klavdije Tutte kot pri vseh ostalih umetnikih vseh časov in slogovnih opredelitev prav poseben pomen. Govori o odnosu človeka do realnosti, strukturi dojemanja sveta in o filozofsko kulturnem kontekstu določenega časa in prostora. Spomnimo se samo velikih mojstrov svetovnega slikarstva, Leonarda da Vinci, Tiziana, Casparja Davida Friedricha, Vincenta van Gogha, Salvadorja Dalija, Enza Cucchija ali Anselma Kieferja, pa pri nas Antona Karingerja, Zorana Mušiča ali Vladimirja Makuca in njihovih izoblikovanih programov narave. Skozi galerijo slik lahko sledimo celi paleti različnih pogledov, ki so v bistvu opredeljevali, kako je človek skozi zgodovino dojemal samega sebe. S pokrajino zlito golo telo sofisticirane Urbinske Venere je posebej neoplatonsko misel o aktivni naravi, ki ima lastno osebno in notranjo moč. Friedrichova pokrajina je namigovala na simbolno bolj zapleteno zgodnjo romantiko, kjer je klasična religiozna ikonografija utelešena v elementih narave, kot so drevesa, sončni zahod, studenec ali gozd. Van Gogh, katerega slikarstvo je večkrat služilo za primerjavo Tuttinemu ustvarjanju, je ekspresionizem svoje duše našel v kontrastnih pokrajinskih motivih. Slikarjem postmodernizma pa je narava služila kot simbol aktivnega delovanja evropske mitologije v strukturi življenja in zgodovine.

Narava je tako že zdavnaj zgubila svojo nedolžnost. Njena pojavnost je ideološko določena ne samo v slikarstvu, literaturi in filozofiji, temveč tudi pri veliko bolj prozaičnih aktivnostih. Namreč, prav pri zemeljskem vrtnarstvu pomeni razlika med angleško in francosko parkovno ureditvijo 18. stoletja tudi razlika med liberalnejšo angleško parlamentarno vladavino in absolutističnim francoskim monarhizmom. In še več, panoramski pogled z vrhov gora je tako v času Leonarda da Vinci, kot še danes, veliko več kot zgolj užitek. Pri nas je to element nacionalnega in državotvornega.

Narava na Tuttinih slikah odseva sedanji umetnikov čas in sedanjo določenost sveta. Lahko bi rekli, da Tutta dojemata naravo kot postmodernistični element. Slike in akvareli ustvarjajo učinek, v katerem je izpostavljeno, da je narava na sliki zgrajena izrazito po hotenju umetnika, še več, z njo se slikar virtuosno poigrava. Samosvoje in od realnosti neodvisne kompozicije so zabavne, lahkotne in neobremenjujoče. Vse to pa je možno, ker motivi, kot so ciprese, voli ali otočki, ne prihajajo neposredno iz vtisov iz narave, torej niso slikani po naravi, temveč prihajajo iz umetnikovega spomina, ki je materializiran na slikah prejšnjega obdobja. S tem so slike postale bolj relevantne od narave same, saj so prevzele nase vir navdiha in generiranje novih slik.

Tako so ciprese, otočki, oslički ali voli bolj kot tipografska dejstva mediteranske krajine postali zanimiv likovni motiv z določenim slikarskim izročilom in zato pripadajo bolj svetu slike kot svetu narave. Svet slike ni ne surrealen in ne virtualen. To je svet arabskega postmoderna časa, koketirajočega s preiščenostjo designa, ki zna biti s svojimi umetnimi strukturami prepričljivejši od realnosti same. In na tak način delujejo tudi Tuttime slike, ki so nastale v zadnjih letih. Zdi se kot izseki iz prefinjenih tapet, vendar so svetloba, atmosfera in razpoloženje tako resnični, kot če bi prihajali iz resnične pokrajine, nad katero se je pravkar dvignila snežno bela megla in jo je obsijalo zimsko sonce.

S takim branjem Tuttinih slik se približujemo tistim dilemam, ne samo iz umetnostne zgodovine, temveč kar civilizacije, ki zastavljajo vprašanje: ali je močnejša umetnost (kultura) ali narava. Če pogledamo nazaj, je v renesansi obstajalo oboje. Na eni strani je Tizian zastopal misel, da Umetnost prekaša Naravo, na drugi pa je cela vrsta slikarjev zastopala nasprotna stališča. Ti so v dokaz slikali školjke, metulje in cvetje in s tem izpostavljali moč narave, ki je sposobna izoblikovati ravno tako umetne forme, kot umetnost sama. Danes se to vprašanje ne zastavlja več na nivoju tekmovanja in izključevanja, temveč je strukturalno bolj zapleteno. Odražajo ga tudi akvareli in slike

Klavdija Tutte, ki nam ponujajo v razmislek: ali narava sploh še obstaja in ali ni le marketinška potegavščina? Ali se kultura ne spreminja v naravo? Ali človekovo poseganje in oblikovanje narave spreminja tudi samega človeka?

Islets, cypresses in the wind, eyes, love in the air, heads of oxen and donkeys are motifs in the art of Klavdij Tutta. They cover the surfaces of his paintings and they make up his drawings and watercolours.

The world of motifs belongs to the world of nature which, as has already been described in other reviews, is understood by Klavdij Tutta as a post-modern environment filled with primordial power, an environment where biologically man becomes one with the universe. This encounter is fruitful and bears creative ideas.

Tutta's latests works, which are mostly characterised by a white surface, allow us to continue these descriptions.

The phenomenon of nature in a painting or, put another way, the painting and drawing of nature has a special place in the art of Klavdij Tutta, as with all other artists of any period and style. It speaks of man's attitude towards reality, about the structure of the experience of the world and philosophical and cultural context of a certain time and space. Let us consider only the great masters of world painting – Leonardo da Vinci, Titian, Caspar David Friedrich, Vincent van Gogh, Salvador Dali, Enzo Cucchi and Anselm Keifer – or the Slovenes Anton Karinger, Zoran Mušič and Vladimir Makuc, and their designed series of nature. In a gallery of paintings, we can follow an entire range of various views which essentially defined man's experience of himself through history. The naked body of the Urbino Venus blended with the landscape personifies the Neo-Platonic idea of active nature, which has a special personal and inner power. Friedrich's landscape revealed a symbolically more involved romanticism, in which classical religious iconography is embodied in elements of nature, such as trees, sunset, a stream or a forest. Van Gogh, whose painting has often served as a comparison for Tutta's art, found the expressionism of his soul in contrasting landscape motifs. For the painters of post-modernism, however, nature served as a symbol of the active participation of European mythology in the structure of life and history.

Consequently, nature has long lost its purity. Its presence is ideologically defined not only in painting, literature and philosophy, but also in more prosaic activities. For example, in an utterly terrestrial activity such as gardening, the difference between English and French park layout in the 18th century represents the difference between the more liberal English parliamentary rule and the absolutist French monarchy. Furthermore, the panoramic view from a mountain peak represents both in Leonardo da Vinci's time and in the present day much more than a purely aesthetic pleasure. In Slovenia, it is an element of national and state-forming significance.

Nature in Tutta's painting reflects the artist's present time and present separation from the world. It could be said that Tutta experiences nature as a post post-modernist element. His paintings and watercolours create the impression that nature in the painting is structured distinctly according to the artist's will, moreover, the painter plays with it like a virtuoso. Original compositions independent from reality are amusing, light and unburdening. All this is possible since motifs such as cypresses, oxen or islets do not originate in direct impressions from nature, that is, they are not painted in nature, but they come from the artist's memory which is materialised in paintings from an earlier period. The paintings have therefore become more relevant than nature itself, for they have assumed the role of the source of inspiration and the generator of new paintings.

In this way cypresses, islets, donkeys or oxen rather than the topographical reality of the Mediterranean landscape have become an interesting artistic motif with a certain painting tradition and belong therefore to the world of painting rather than to the world of nature. The world of painting is neither surreal nor virtual. It is a world of the arabesques of post post-modernist times, toying with carefully considered design, the artificial structures of which can be much more convincing than reality itself. And Tutta's paintings that were created in recent years also function in this way. They appear as sections of delicate wallpaper, but the light, atmosphere and mood are as real as if they originated in a real landscape, above which snow-white fog has just risen and which has just been lit up by the winter sun.

Such a reading of Tutta's paintings brings us closer to questions not simply from the history of art but from civilisation itself, and these questions ask us which is more powerful, art (culture) or nature? If we look back, both views existed in the Renaissance. On one hand, Titian represented the idea that Art surpasses Nature, while on the other, numerous painters supported the opposite view. To prove it, they painted sea shells, butterflies and flowers and in this way emphasised the power of nature, which is capable of creating forms with as much refinement as art. Today, this question is no longer asked in terms of competition or exclusion, but it is structurally much more complicated. It is also expressed in the watercolours and paintings of Klavdij Tutta, which ask us to consider the following: does art still exist or is it more merely a trick of marketing? Is culture changing into nature? Does man's involvement in and shaping of nature change man himself?

iz cikla pravljicni pejzaži

1994 - 1995
110 x 85 cm

iz cikla pravljicni pejzaži

1994 - 1995
160 x 140 cm

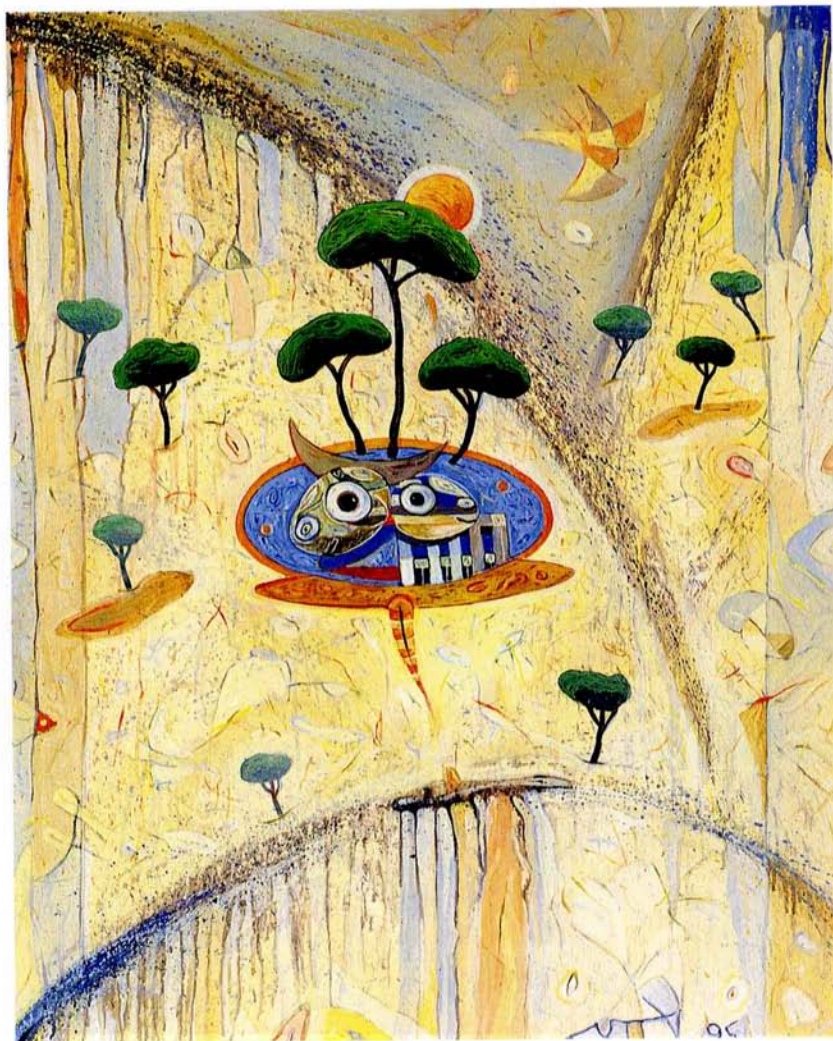
iz cikla pravljicni pejzaži

1994 - 1995
110 x 85 cm

iz cikla pravljicni pejzaži

1994 - 1995
140 x 70 cm

iz cikla pravljicni pejzazi

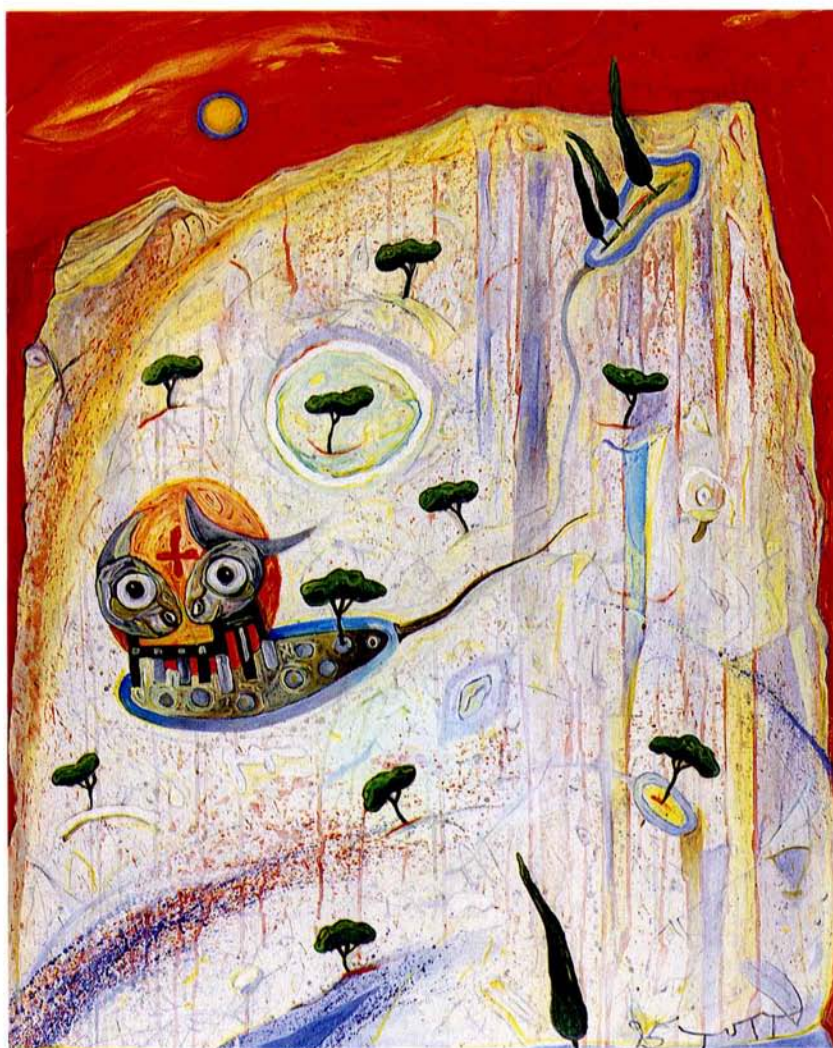
1994 - 1995
110 x 85 cm

iz cikla pravljicni pejzaži

1994 - 1995
29 x 21 cm

iz cikla pravljicni pejzaži

1994 - 1995
110 x 85 cm

KLAVDIJ TUTTA

Rojen 12. januarja 1958 v Postojni. Po končani Šoli za oblikovanje je študiral na ALU v Ljubljani, kjer je diplomiral leta 1982 pri prof. Bogdanu Borčiču in leta 1983 pri istem profesorju končal tudi grafično specialko. Član DSLU od leta 1981, kot samostojni umetnik živi in dela v Novi Gorici in Kranju. Leta 1993 je ustanovil mednarodno likovno delavnico Slovenija odprta za umetnost.

Born on January 12, 1958 in Postojna. After attending the School of Design, he studied at the Ljubljana Academy of Fine Arts from which he graduated under professor Bogdan Borčič in 1982. He then attended the postgraduate course in printmaking under the same professor, which he completed in 1983. Member of the Slovene Artists' Association since 1981, he lives and works in Nova Gorica and Kranj as a freelance artist. In 1993 he founded an international workshop titled Slovenia Open to the Arts.

Samostojno je začel razstavljanje v letu 1977 SAMOSTOJNE RAZSTAVE PO LETU 1987 1988 Galerija ZDSLU (grafike-oblačila Ideal), Ljubljana; knjižnica Bena Zupančiča, Postojna; Mala galerija, Ilirska Bistrica; Arte fieri - Bologna (Šalamun-Tutta), Bologna; TK galerija, Trst; Schnützer galerie Klagenfurt, Celovec; Taller Galeria Fort, Cadaques; Taller Galeria Fort-Adogi, Barcelona; Space galeria, Seul; Galerija Forum - Zagreb; Sala Comunale, San Vendemiano, 1989 Goriške galerije, Nova Gorica - Solkan; Mestni muzej, Idrija; Pilonova galerija, Ajdovščina; Umetniški paviljon, Slovenj Gradec; Kulturni center "Olga Petrov" Pančevo; Galerija kulturnog centra, Novi Sad; knjižnica "Srečka Kosovela", Sežana, 1990 Narodni muzej, Zadar; Moderna galerija, Zadar; galerija IGLC, Ljubljana, 1991 Caffè galerija "Dante", Umag (Marino Cettina); Galerija Sv. Donat, Piran; KC "Srečka Kosovela", Sežana (Vilenica 91); Galerija "Mozaik", Celje, 1992 Galerija Avenik, Begunje; Galerija Ljubljanske banke, Ljubljana; Obalne galerije Piran - Meduza 2, Piran; Galleria "La Roggia" (Golija, Tutta), Astorijini umetniški večeri, Bled; Galerija Artes, Nova Gorica; Galerija

Širokonja, Rosegg/Rožek (skupaj Golija-Tutta), 1994 Galerija Kulturnega centra I. Napotnik, Velenje; Galerija Šivčeva hiša, Radovljica; Galerija Mestne hiše, Gorenjski muzej, Kranj; Mestna galerija Ljubljana, Ljubljana (pregledna razstava 1988-1994); 1995 Dnevi slovenske kulture v Makedoniji, galerija Bitola, Bitola; Galerija Zala, Ljubljana; Galerija Paviljon NOB, Ob mednarodni razstavi mineralov, Tržič; Galerija Veronika, Kamnik; Likovno razstavišče, Domžale; Spazio Espositivo, Mestre-Venezija; Razstavišče Duka, Vipava.

SKUPINSKE RAZSTAVE PO LETU 1992

1993 Mala galerija ZDSLU Kranj - predstavitev del svojih članov, Kranj; Delavski dom Zagorje - razstava likovne kolonije Izlake, Zagorje; Hotel Medijske toplice - razstava likovne kolonije Izlake, Izlake; Sam Hotel - mednarodna razstava udeležencev manifestacije "Il labirinto e il suo doppio", monfalcone; Ljubljansko sejmišče - AAF semj umetnosti, Ljubljana; Vila Bled - I. Mini Prix Lucas, Bled; Galerija ZDSLU - I. Mini Prix Lucas (se seli v Madrid, Torino, Pordenone, Budimpešto), Ljubljana; Skupščina republike Slovenije - razstava kolonije PO - ART, Ljubljana; Gostišče Smuk - Slovenska likovna delavnica, Retnje pri Tržiču; Maastricht - I. evropski bienale grafike, Maastricht; Moderna galerija - 20. mednarodni grafični bienale, Ljubljana; Jakopičevo razstavišče - "MAJSKI SALON ZDSLU 1993", Ljubljana; Kaunas muzej umetnosti - Sodobno slovensko slikarstvo in kiparstvo, Kaunas; Vilnius muzej umetnosti - Sodobno slovensko slikarstvo in kiparstvo, Vilnius; Švedska - Sodobno slovensko slikarstvo in kiparstvo ZDSLU; Slovenski konzulat Praga - Sodobno slovensko slikarstvo, Praga; Sinji Vrh, Snežnik, Begunje - Mednarodna delavnica "Slovenija odprta za umetnost"; Dvorana prosvetnega društva Ivan Grohar - slovenski slikarji ob Groharjevem tednu, Sorica; Grad Gmünd - razstava likovne delavnice Alpe - Adria, Gmünd; Galerija Meduza, Miniature in originalne voščilnice, Piran; Ambasada Kairo, Slovensko slikarstvo in grafika; Ambasada Peking, Slovensko slikarstvo in grafika; Gospodarsko razstavišče Ljubljana, AAF - umetnostni sejm (razstavil pri sledečih galerijah: Galerija

R, Galerija 2-LUCAS, Galerija La Roggia-Pordenone); Galerija Avenik, Mednarodna delavnica "Slovenija odprta za umetnost", Begunje; Galerija Kosova graščina, Jesenice

Galerija Dolenjskega muzeja, Mini prix Lucas '93, Novo mesto; Galerija La Roggia, Mini prix 93, Pordenone; Galerija Mestna hiša in Mala galerija, I. Bienale mesta Kranja, Kranj; Umetnostna galerija Maribor, I. Mini print Slovenija (mednarodna razstava grafike), Maribor; Galerija Loggia Manin, Incontri con l'arte contemporanea, Serra San Quirico

1994 Galerija Filipov dvorec, "Slovenija odprta za umetnost", Begunje, Ljubljana; Gostišče Tolomeo, (skupaj s Klementino Golija), Domžale; Galerija ZDSLU, "Slovenija odprta za umetnost" Sinji vrh, Ljubljana; Mestna galerija Piran, "Slovenija odprta za umetnost", Snežnik, Piran; Jiangsu art gallery Nanjing (Kitajska); Pluralizem osemdesetih in neomodernizem devetdesetih, Nanjing, Mestna galerija Wuxi (Kitajska); Pluralizem osemdesetih in neomodernizem devetdesetih, Wuxi; Umetnostna galerija Maribor, Generacija 82, Maribor; Castelo Fagagna, Mednarodna likovna razstava, Fagagna; Galerija Hamer, Likovni dnevi Hamer 94, Slovenska vas; Kulturni center Srečko Kosovel, Slovenija odprta za umetnost, Sežana; Mestna galerija Piran, Razstava Ex tempore 1994, Piran

RTV Slovenija in Rotary klub, Miklavžev koncert in avkcija slik, Ljubljana; Moderna galerija Ljubljana, 75-letnica Univerze v Ljubljani - razstavagrafičnih listov študentov ALU med 1978-1994; Dvorec Zemono pri Vipavi, Razstava ob Komelovi fundaciji; Galerija Šikoronja, Umetniki galerija, Rožek-Rosegg

1995 Galerija Kulturnega centra Ivan Napotnik Velenje, Slovenija odprta za umetnost, Velenje; Galerija Mestnega muzeja Idrija, Slovenija odprta za umetnost, Idrija; Mala galerija Kranj, Mednarodno slikarsko srečanje Kravec 1995, Kranj; Cerklje, Mednarodno slikarsko srečanje Kravec 1995, Cerklje; Outpost, Mednarodno srečanje malih formatov, Venezia; Galerija Zala, Ljubljana

hitline

Galerija ZALA
25. 5. 1995, razstava št.16, katalog št. 9

slika na naslovni strani
Iz cikla pravljčni pejzaži, 1994 - 1995

koncept razstave
Brane Volkar

oblikovanje
Žare Kerin

fotografija
Uroš Zajec

tisk
Pro Grafika